

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαράλαμπος Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ἀθήναι 2010

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελείται τῇ Ζ' Δεκεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γεράσιμε, λύρα λιγυρὰ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ὁ ὑμνηπὸλος ὁ ἔνθεος,
ἡ μεγαλόφωνος
σάλπιγξ τῶν ἁσμάτων
καὶ ἡ αὔρα χάριτος
τῆς θείας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι
πάντας κατηύφρανας
εὐσεβεῖς ταῖς ὑμνωδίαις σου
πρὸς Ἁγίων
καμάτων ἐξύμνησιν.

Γεράσιμε, Σκήτεως Μικρᾶς
τῆς Θεοπρομήτορος
Ἁγίας Ἄννης ὁ ἔνοικος
ὁ ἱερώτατος,
ἀρετῶν ἀνήλθες
ψυχοτρόφων κλίμακα

καὶ ὄφθης ταπεινώσεως ἄγαλμα,
νήψεως πρόβολος,
προσευχῆς ταμείον ἄσυλον
καὶ πυξίον
ἠθῶν τῆς χρηστότητος.

Γεράσιμε, σὴν ὑπακοὴν
χρόνων ἐκ νεότητος
ἀμείβων Κύριος ἔπλησε
σὲ θείου Πνεύματος
καὶ ὑμνογραφίας
ἔδειξέ σε κάλαμον
ἀρίστης θεοκίνητον, Ὅσιε,
Ἄθωνος σάπφειρε
πολυτίμητε καὶ μάργαρον
μονοτρόπων,
ποθούντων τὴν θέωσιν.

Γεράσιμε, ῥόδον εὐανθὲς
τοῦ λειμῶνος Ἄθωνος
τοῦ ἀνθεμόεντος, ἠΰφρανας
θείων ἀσμάτων σου
εὐωδία δῆμον
ἄρτι στρατευόμενον,
ὄν ἴθυνας πρὸς τὴν θριαμβεύουσαν,
πάτερ, ὁμήγουριν,
ἐνθα τάγματα δοξάζουσι
τῶν Ἀγγέλων
ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ὡς φιλέρημον στρουθίον καλιὰν πῆξαντα
ἀσκητικῶν ἀγώνων ἐν δυσπροσίτοις παρυφαῖς τοῦ Ἄθωνος,
Γεράσιμον, τὸν πνευματέμφορον ὑμνογράφον,
τὴν μουσικωτάτην καὶ γλυκύφθογγον τοῦ Χριστοῦ ἀηδόνα,
κελαδήσασαν τὰς ἀριστείας τῶν Ἁγίων τῆς πίστεως,
ἀξίως εὐφημήσωμεν πάντες κράζοντες·

Ὅργανον κρουόμενον αὔραις θείου Πνεύματος,
εὐφρανὸν προστασία σου τοὺς ψάλλοντας ὕμνους σου
καὶ δοξάζοντας τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σκήτεως τῆς Μικρᾶς
Ἁγίας Ἄννης εὐχος,
Γεράσιμε, σοῖς ὕμνοις
ἐτίμησας Ἁγίους
καὶ Ὑψιστον ἐδόξασας.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Τέτιξ ὡς μουσικὸς
οὐκ ἔπαυσας Ἁγίων,
Γεράσιμε, καμάτους
ὕμνεῖν καὶ μεγαλύνειν
καρδία τε καὶ χεῖλεσι.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἐλαμψας ἀστραπαῖς
ἀρετηφόρου βίου
καὶ συγγραφῆς ἁσμάτων,
Γεράσιμε, πρὸς δόξαν
Χριστοῦ, τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
Τριάς ὑπεραγία,
καρδίας Γερασίμου
τὸ εὐχος καὶ καλάμου
αὐτοῦ ἢ θεία κίνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄθωνος χαρμονή
τῶν μοναστῶν, Παρθένε,
καὶ λύπης οἰκετῶν σου
ὀλέτειρα, εὐλόγει
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῶι ΜΕΓΑΛῶι ΕΣΠΕΡΙΝῶι

**Μετὰ τὸν Προοιμακὸν τὸ Μακάριος ἀνήρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστώμεν στίχους σ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀρωματόπνουν λειμῶνα
τῆς Θείας Χάριτος,
τὸν μυροβόλα κρίνα
ἐξανθήσαντα ὕμνων,
Γεράσιμον, τὸν νέον ἐν ἀσκηταῖς
ὄρους Ἄθωνος, μέλψωμεν
ὡς ὕμνογράφον θεόπνευστον τῶν σεπτῶν
οἰκιστῶν τῆς Ἄνω Πόλεως.

Τὸν ἐκ Βορείου Ἠπείρου
τὸ γένος ἔλκοντα
Δαμασκητὸν ὡς νέον,
Ῥωμανόν τε Ἄνδρέαν
τῆς Κρήτης, Θεοφάνην καὶ Ἰωσήφ
ἄλλον, ἅσμασι στέψωμεν,
ὕμνογραφίας δυσπρόσιτον κορυφήν,
πνευματέμφορον Γεράσιμον.

Καταλαβὼν ἐκ τῶν χρόνων
τῆς σῆς νεότητος
ψυχῆς ἐφέσει ὅλη
Ἀγιώνυμον Ὅρος

διέλαμψας ἀσκήσει, ὑπακοῇ,
νυχθημέροις παλαίσμασι
καὶ προσευχῇ νεοπύρσευτος ὡς φωστήρ,
θεοφώτιστε Γεράσιμε.

Μικρὰς διάκοσμος ὠφθης
ἀρτίως Σκήτεως
χαριτωνύμου Ἴαννης,
ἀσκητὰ θεοφόρε,
Γεράσιμε, καὶ ὄρους τοῦ ἱεροῦ
ἐγκαλλώπισμα Ἰθωνος,
ὁ προσελκύσας τοῦ Πνεύματος δαψιλῶς
ἐπὶ σὲ τὴν χάριν, Ὅσιε.

Τὶς κατ' ἀξίας ὑμνήσει
τὰς ἀριστείας σου
ἐνθέου πολιτείας,
ἀγωγῆς θεαρέστου
καὶ ὕμνων θεοπνεύστων τὴν συγγραφὴν,
εὐσεβείας, Γεράσιμε,
κανῶν καὶ τύπε βιώσεως ἀκραιφνοῦς,
Ἰθωνίτα πάτερ, Ὅσιε.

Ἦδατος ζῶντος ἐδείχθης
πηγῇ, Γεράσιμε,
τοῦ ἀλλομένου, πάτερ,
εἰς ζωὴν αἰώνιαν·
διὸ σὴν θεῖαν μνήμην πανευλαβῶς
ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα
σὴν χάριν βίου ἰκέται σου ἐν αὐχμῶ
ἀκηδίας ἐκτηκόμενοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ὡς ὀρθρινὸς ἀστήρ ἀνατέταλκεν
ἢ πανσεβάσμιος μνήμη Γερασίμου τοῦ ὕμνογράφου,
τοῦ πολίσαντος τὴν Σκήτην τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἰαννης,
καὶ αὐτὴν πᾶσαντος ἰδρῶσι καὶ δάκρυσιν·
οὗτος γὰρ ἐκ νεότητος τρωθεὶς ὑπὸ θεοῦ ἔρωτος
κατέλιπε τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ καὶ ἡδέα
καὶ ἀγωνισάμενος διὰ τὰ ἔσαει διαμένοντα καὶ ἄρῶευστα
δοχεῖον τῆς Χάριτος ἐγένετο πολυτίμητον·
πολλαπλασιάσας οὖν τὸ δοθὲν αὐτῷ πλουσίως
τῆς ὕμνογραφίας τάλαντον
τῇ τῶν σφζομένων συνηριθμήθη μερίδι,
ἐνθα Χριστῷ ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. β' 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστής, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πάν ὃ ἐὰν ἐπαχθῆ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταισῆ ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Ἦ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερείδεν αὐτόν; Διότι οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σῶζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α' 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθρώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς

γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεις μὴ λάθῃ, οὐδ' οὐ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὓς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινούσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀγιώνυμος Ἄθως
καὶ σκίρτα καὶ ἀγάλλου ἢ τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης Σκήτη,
ὅτι ἐν σοὶ ὡς κυπάρισσος ἀρετῶν εὐθυτενῆς ἐξήνηθησεν
ὁ Ὑμνογράφος τῶν Ἁγίων, Γεράσιμος ὁ θεοεἰκελος·
οὗτος γὰρ τὴν πετρώδη καὶ ἀπαράκλητον αὐτῆς ἔρημον
συντόνου ἀσκήσεως ἀγιάσας πόνοις
Ἀγγέλων ἰσοστάσιος ὤφθη καὶ τῇ εὐκλείᾳ ἰσότιμος·
ὅθεν χάριν εἴληφε δαψιλῶς θεόθεν
ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Μαθητεύσας ἐν ὑπακοῇ τῇ ψυχοτρόφῳ
ἀρχέτυπον ταπεινώσεως ὠφθης,
φίλος γνήσιος τοῦ δι' ἡμᾶς δούλου μορφὴν λαβόντος,
καὶ σκεῦος ψυχικῆς εἰρήνης καὶ πραότητος,
Γεράσιμε, ἀρετῆς τῶν Ἁγίων ὑμνήτορ·
ἀξιωθείς ὅθεν διδάξαι τοὺς φοιτητάς σου
ξενιτείαν, παρθενίαν καὶ ἀκτησίαν
ὑπακοῆς αὐτοὺς ζηλωτὰς ἀνέδειξας
καὶ Χριστοῦ ὑμνηπόλους,
τοῦ παρέχοντος πᾶσι τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Τῇ ἐρωτουργῷ ἐνεργεία τοῦ Παναγίου Πνεύματος,
προσευχῇ ἀδιαλείπτῳ
καὶ μεθέξει ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν Ἁγίων
τὸν κάλαμόν σου ἐπέθετες ἐπὶ τοῦ χάρτου
πρὸς ἀποτύπωσιν πνευματικῶν μελωδημάτων,
Γεράσιμε, Μεγάλε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ Ὑμνογράφε·
ὅθεν πολλάκις ἔτυχες τῆς εὐαρεσκείας τῶν ἐξυμνουμένων Ἁγίων
καὶ τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Κυρίου,
τοῦ δωρουμένου ἡμῖν εὐχαῖς σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Τὸν προσηνὴ καὶ ἐνάρετον Γέροντα,
τὸν ἄλατι πάντοτε ἠρτυμένον λόγον ἔχοντα
καὶ τηροῦντα εὐλαβικῶς τὴν φυλακὴν τῶν αἰσθήσεων,
Γεράσιμον, τὸν Μικραγιαννανίτην Ὅσιον, τιμήσωμεν
καὶ αὐτῷ ἐν κατανύξει βοήσωμεν·
Πάτερ πνευματέμφορε,
ὁ οἰκοδομῶν φθέγμασι καὶ παραδείγματι ἰδίῳ
τοὺς προσιόντας σοι πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν,
μὴ παύσῃ τοῦ Κυρίου δεόμενος
ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Προσευχῆ, ὑπακοῆ καὶ ταπεινώσει
ἐν τῷ ἀοράτῳ πολέμῳ ἐθριάμβευσας τὸν δεινὸν πολεμήτορα
καὶ ἠξιώθης συντρίψαι τὰ κατὰ σοῦ κινούμενα βέλη τοῦ
μισοκάλου
ἀσπίδι τῆς κυριάρχου τοῦ Ἄθωνος, Παναγίας Παρθένου,
τοῦ τῆς μετανοίας κήρυκος, Τιμίου Προδρόμου
καὶ τῆς χορείας τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Κυρίου,
ὧν τὰ κατορθώματα ἐξύμνεις, Γεράσιμε·
ὅθεν τῶν οὐρανίων ἐπάλξεων κληρονόμος γέγονας
καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμος,
μεθ' ὧν ἀσιγήτως Χριστῷ πρεσβεύεις
ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ
ὁ ὑμνογράφος ὁ σοφὸς καὶ θεόπνευστος,
ὁ στῦλος τῆς εὐσεβείας,
ὁ εὐγενῆς καὶ πραύς,
ὁ ἀπαύστως νήφων
καὶ εὐχόμενος,
ἐλλάμπει τοῦ Πνεύματος
τοῦ σεπτοῦ ἀγαζόμενος
καὶ ποιημάτων
τῶν αὐτοῦ ἀμαρύγμασι
φιλακόλουθον
ὁ φωτίζων ὁμήγουριν·
Πάτερ πνευματοκίνητε,
Γεράσιμε Ὅσιε,
Ἄθωνιτῶν κοσμότης
καὶ ὑμνηπόλων ἀκρόρεια,
Χριστὸν ἐκδυσώπει
παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Σκευὸς τοῦ Παντουργοῦ εὐπρεπές,
ἢ κουροτρόφος τῶν παρθένων ἐπέλεξε,
πανύμνητος Θεοτόκος,
σὲ κατοικήσαι σεπτῶς
εἰς αὐτῆς λειμῶνα,
τὸν τοῦ Ἄθωνος,
Γεράσιμε Ὅσιε,
ῥοις ὄντως φιλέρημος,
ποθοῦσα ὕμνοις
κελαδήσαι παλαίσματα
καὶ θαυμάσια
τῶν Ἁγίων τῆς πίστεως·
ἔνοικε ἱερώτατε
καὶ θεῖε διάκοσμε
ἀπαρακλήτου ἐρήμου
Ἁγίας Ἄννης τῆς Σκήτεως
Μικρᾶς κεκλημένης,
ἑβδομήκοντα ἐν ταύτῃ
ἔτη ἐνήσκησας.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἄκρας φιλοπονίας εἰκῶν,
δοχεῖον Πνεύματος Ἁγίου πολύτιμον,
κανὼν ἑλληνομαθείας,
ποιητικῶν θαυμαστῶν,
πάτερ θεοφόρε,
ἐπιδόσεων
φαιδρότης, ἐξύμνησας
μελιόρῳτως, Γεράσιμε,
Ἁγίων πλείστων
τὰ σεπτὰ κατορθώματα
καὶ θαυμάσια
τῆς σεμνῆς Θεομήτορος,
ἥσπερ τὸν κλῆρον πόνοις σου

παννύχοις ἐκλείσας
καὶ τὸν χορὸν τῶν ἀζύγων
αὐτοῦ ἀρτίως ὠραίισας·
διόπερ σὴν μνήμην
εὐλαβῶς τὴν μακαρίαν
πανηγυρίζομεν.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὸν πολὺν καὶ θεοφόρον Γέροντα
δεικνύμενον νεανικὴν προθυμίαν ἐν τῇ ἀσκήσει,
Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης Σκήτεως κοσμήτορα,
Γεράσιμον, τὴν μεγάλῳνον σάλπιγγα τῶν ἀσμάτων
καὶ τὸ παναρμόνιον ψαλτήριον τῶν ὕμνων,
ἐγκωμίων ἀνθεσι καταστέψωμεν πιστῶς βοῶντες·
Ἄηδῶν γλυκύλαλε τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίων κατορθωμάτων,
μὴ παύσῃ Αὐτὸν ἡμῖν ἰλεούμενος,
ὡς πολλὴν τὴν παρῴρησιαν κατέχων,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις...**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Συνεργία τῆς Χάριτος κόσμῳ ἔλαμψας
ὡς ὕμνηπὸλος Ἁγίων,
ἐγκρατευτὰ θαυμαστέ,
Ἄννης Σκήτεως Μικρᾶς Ἁγίας ἔνοικε,
χρηστοθεΐας κορυφὴ
καὶ εὐχῆς καρδιακῆς,
Γεράσιμε, μυροθήκη·
διὸ τιμώντές σε πόθῳ
θερμὰς εὐχὰς σου ἐκδεχόμεθα.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Αὐλὸς ποιμενικὸς
καὶ γλυκύλαλος ὤφθης
τερπνῶν μελωδιῶν,
Παρακλήτου σαμβύκη,
στρουθὸς λιγυρόφθογγος
καὶ κρουόμενον ὄργανον
αὔραις Πνεύματος,
θεοειδὲς Ἄθωνίτα,
οὐ τὸν κάλαμον
ἐκίνει χάρις πρὸς ὕμνων,
Γεράσιμε, σύνθεσιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Οδήγει ἀκλινῶς
εὐσεβῶν τὰς χορείας
καὶ δήμους μοναστῶν
Ὅρους Ἁγιωνύμου
πρὸς θέωσιν, Δέσποινα,
Θεοκῦμον πανάχραντε,
μεγαλύνοντας
τοῦ Γερασίμου τὴν μνήμην,
διαλάμπαντος
συνθέσει ὕμνων ἀρτίως
εὐχῆ καὶ στερήσεσι.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆ χάριτι ἤνυσας
τῆς τοῦ Κυρίου Μητρὸς
ὁδὸν τῆς ἀσκήσεως
Ἁγίας Ἄννης Μικρᾶς
ἐν Σκήτη ὡς ἄσαρκος
οὔση ἀπαρακλήτῳ
ἐβδομήκοντα ἔτη,
Ὅσιε Ὑμνογράφε,
ἀσιγήτως δοξάζων
Χριστὸν καὶ τοὺς Ἁγίους ὑμῶν
πόθῳ, Γεράσιμε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄει ἐποπτεύουσα
ἐξ ὕψους δόξης τῆς σῆς
μὴ παύση, Μητρόθεε,
Ἁγίου Ὁρους φρουρὲ
καὶ φύλαξ καὶ πρόμαχε,
πάντας ἐνασκουμένους
θεαρέστως ἐν Ἄθῳ
σοῦ τῷ τερπνῷ λειμῶνι,
Παναγία Παρθένε,
καὶ δῆμον εὐσεβῶν ἀκλινῶς
ὑμνολογοῦντά σε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὀξύγραφος σου καὶ θεῖος κάλαμος
Ἁγίων ὑμνησε πληθύν, Γεράσιμε,
Προδρόμου θείου ἐραστὰ τῶν πόνων καὶ τῆς Καλύβης
φερωνύμφῳ Ἄθωνος οἰκιστὰ τούτῳ Ὅσιε·
ὅθεν μεγαλύνοντες νυχθημέρους καμάτων σου
πρὸς κτήσιν ἀρετῆς σοὶ βοῶμεν· Χαίρε, ὑμνογραφίας κέρας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνὴ Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀγλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὕρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαίρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον· Ὁσιακόν (Λουκ. στ΄ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ Ἑβδομάδος.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν κατακοσμούμενον ὑπὸ τῶν ἀρετῶν τῆς αὐτομεμψίας,
προσευχῆς, ἀγάπης, ἐγκρατείας καὶ λογισμῶν διακρίσεως,
Γεράσιμον, τὸν νέον Ὑμνογράφον, τιμήσωμεν
καὶ αὐτῷ ἐν κατανύξει βοήσωμεν·
Πάτερ Ὁσιε, ὁ πάντας τοὺς προσιόντας σοι οἰκοδομήσας
λόγοις καὶ παραδείγματί σου,
Χριστὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε
ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Γεράσιμον ὑμνογράφον τολμῶ ὑμνήσαι. Χ."

Ὡιδὴ ἀ΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Γεράσιμον πάνσοφον,

ὑμνογραφίας ἀνάκτορον
καὶ μέλαθρον Πνεύματος
τοῦ Παναγίου λαμπρὸν
εὐφημήσωμεν,
Γεράσιμον τὸν θεῖον,
ὡς Ἄθωνος σέμνωμα
περικλεέστατον.

Ἐρήμου λευκάνθεμον
ὠραῖον, μάκαρ Γεράσιμε,
κατηύφρανας Ἄθωνα
σὴ ἀκραιφνεὶ ἀγωγή
καὶ τὴν εὐανδρον
Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης,
θεόπνευστε, σκάμμασι
Σκήτην συντόνοις σου.

Ρεόντων ὑπέριστε,
Διονυσίου τοῦ Ῥήτορος
ἐδείχθης ἐφάμιλλος
καὶ Μητροφάνους σεπτοῦ
τοῖς παλαίσμασι,
Γεράσιμε, ἀσκήσας
αὐτῶν ἄντρου ὑπερθεν
ὥσπερ ἰσάγγελος.

Θεοτοκίον.

Ἀνάδειξον δούλους σου
θριαμβευτάς, Μητροπάρθενε,
τοῦ πλάνου ἀλάστορος,
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας λαμπρῶς
καὶ τὰ σκάμματα
αἰνοῦντας Γερασίμου,
ἀρτίως ἀσκήσαντος
ἐν τῷ λειμῶνί σου.

Ῥιδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Σὲ πάντες, Γεράσιμε, τιμῶμεν
Βορείου Ἡπείρου τὸν βλαστὸν
ὡς φοίνικα ὑψίκομον,
ἀνθήσαντα ἐν Ἄθωνι
ὑμνογραφίας λείρια
καὶ ἀρετῆς ῥόδα εὖσομα.

Ἰθύνας τὰ διαβήματά σου
ἐκ χρόνων νεότητος τῆς σῆς,
Γεράσιμε, εἰς Ἄθωνα
ὑπακοῆς ἐκτύπωμα
τῷ Μελετίῳ πέφηνας
καὶ Ἀβιμέλεχ, θεόσοφε.

Μονάζον, Γεράσιμε, στρουθίον
Προδρόμου Καλύβης τῆς σεπτῆς,
ἐν ταύτῃ ἐκελάδησας
μοναδικῆς βιώσεως

πνευματικὴν ἀνάτασιν
καὶ προσευχὴν τὴν νυχθήμερον.

Θεοτοκίον.

Οὶ δῆμοι Ἀθωνιτῶν ἀζύγων,
ἀεὶ οὐσπερ σκέπεις καὶ φρουρεῖς,
ὠδαῖς σὲ μεγαλύνουσι
μελισταγέσιν, ἄχραντε,
καὶ μελιρῶτοις ἄσμασιν,
εὐλογημένη Μητρόθεε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νεαυγέστατον Ἀγίας Ἄννης
πάντες Σκήτεως Μικρᾶς φωστήρα
εὐφημήσωμεν, Γεράσιμον Ὅσιον,

ὡς ποιητὴν ἱερὸν ὕμνους ᾄδοντα
πνευματικούς τοῖς Ἁγίοις τοῦ Κτίσαντος
καὶ γλυκύλαλον στρουθίον, ζωὴν ἐν Ἄθωνι
ἐκθύμως κελαδήσαν τὴν ἰσάγγελον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστατεύουσα μὴ διαλείπης
τοὺς μονάζοντας ἐν ὄρει Ἄθω
καὶ πιστοὺς, τῆς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν
ἐπιποθοῦντας ἐν βίῳ, Μητρόθεε,
Ἁγίου Ὁρους φρουρὲ ἀπροσμάχητε,
ἢ τοὺς δούλους σου ἰθύνουσα πρὸς σκηνώματα
λαμπρὰ τοῦ οὐρανοῦ στερεώματος,

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεοσμίλευτον Ἁγίων
ἐξυμνήσεως ἄγαλμα,
ἐρημίτα, ὠφθης,
Ἄθωνος, Γεράσιμε Ὅσιε,
ὁ κοσμικῆς ματαιότητος ὑπέριτερος,
θέλων Κτίσαντι
προσομιλεῖν μόνον πάντοτε.

Ἦμνηπόλε θεοφόρε,
πανσθενῆς Χάρις Πνεύματος
κάλαμον ἐκίνει
σοῦ τὸν ἱερὸν πρὸς ἐξύμνησιν
κατορθωμάτων Ἁγίων θείας πίστεως·
ὄθεν ἅπαντες
σὲ μελωδοῦμεν, Γεράσιμε.

Μονοτρόπων ἀγαπήσας
τὴν ἀφάνειαν, Ὅσιε,

ἐπήξας κονίστραν
παλαισμάτων σῶν ἐν τῷ Ἄθωνι,
ἐν ᾧ ἀσκήσει ἐπύκτευσας, Γεράσιμε,
νυχθημέρω σου
τὸν βροτοκτόνον ἀλάστορα.

Θεοτοκίον.

Νῦν τιμώντές σε, Παρθένε,
σὴν παγκόσμιον Κοίμησιν
ἀνυμνολογούμεν
καὶ τοῦ σοῦ Ναοῦ τὸν δομήτορα
τοῦ φερωνύμου, Γεράσιμον, γεραίρομεν,
τὸν θεόπνευστον
συνθέτην ὕμνων, Μητρόθεε.

Ῥιδή ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ονοῦς ὁ οὐράνιος,
καρδία ἢ φιλόανθρωπος,
χεὶρ ἢ θεοκίνητος καὶ σῶμα
τῇ ἐμπαθείᾳ
καὶ τῇ κακίᾳ νεκρόν,
Γεράσιμε, σὺν τῷ ἱερῷ
Παύλῳ ἀνεκραύγαζες·
Ἐν ἐμοὶ ζῆ ὁ Κύριος.

Γεράσιμε Ὅσιε,
τοῦ Ἄθωνος διάκοσμε,
ὀφθαλμοφανῶς τὸν παλαμναῖον
πολλάκις εἶδες
κτηνῶν λαβόντα μορφὴν
καὶ κρότους ποιούντα ζωηρούς,
θέλοντα φοβίσαι σε,
πάτερ, τὸν θεοφρούρητον.

Ρανίσιν ἰδρώτων σου

ἀσκητικῶν, Γεράσιμε,
χθόνα καθηγίασας πετρῶδη
Σκήτεως ἄρτι
Ἄγιας Ἄννης Μικρᾶς,
ἐν ἥπερ ἐξήνθησας καρπούς
ἠδυγεύστους νήψεως,
ἀρετῆς καὶ θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἄγνότητος σκῆνωμα
καὶ παρθενίας σέμνωμα,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
Ἄγιου Ὁρους
ἠ ἀρωγὸς καὶ φρουρός,
περίσκεπε πάντας ἀσκητὰς
καὶ πιστοὺς προστρέχοντας
τῷ εὐώδει λειμῶνί σου.

Ῥιδή στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Φαιδρότης, πάτερ Γεράσιμε,
ἀπάντων θεολόγων, ὠμίλησας
ὥσπερ θεόληπτος
διὰ Θεὸν χθὲς καὶ σήμερον
Αὐτὸν καὶ εἰς αἰῶνας
αἰῶνων, Ὅσιε.

Ὀσίων εὐχος ἀτίμητον
τῶν νέων, γλωσσαμύντωρ ἐν ἔτεσιν
ὠφθης, αἰίδιμε,
λεξιπενίας, Γεράσιμε,
ἐν γλώσση ὁ συγγράψας
Ἀγγέλων ἄσματα.

Ναὲ ἀγάπης, Γεράσιμε,
διπλῆς, τῆς πρὸς Θεὸν καὶ τὸν ἔγγιστα,

πάντας ἀνέπαυες,
τοὺς προσιόντας Καλύβη σου
διδάγματα ἀκοῦσαι
τὰ σὰ θεόπνευστα.

Θεοτοκίον.

Ταμείον Χάριτος ἄσυλον,
χαρίτωσον τοὺς σὲ μεγαλύνοντας,
Θεογεννήτρια,
καὶ Ὑμνογράφου τὰ σκάμματα
αἰνοῦντας Γερασίμου,
τοῦ οὐρανόφρονος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν τηρητὴν τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως,
ὕμνογραφοῦντα ἐμμελῶς τὰ κατορθώματα
τῶν Ἁγίων, εὐφημήσωμεν κατ' ἀξίαν,
προσευχῆς ὡς ἐραστὴν καὶ ταπεινώσεως
ἐνδιαίτημα καὶ νοῦν πνευματοκίνητον
πόθῳ κρᾶζοντες· Χαίροις, πάτερ Γεράσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄριστος ὑμνηπόλος
τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
Γεράσιμε θεόπνευστε, ὥφθης,
ἐναρέτου κανῶν ἀγωγῆς,
ταπεινοφροσύνης, προσευχῆς, νήψεως
ἀκρότης καὶ ἀσκήσεως
διάκοσμε· διὸ βοῶμεν·

Χαίρε, Βορείου Ἠπείρου γόνος·
χαίρε, ὠραίου ἀγῶνος πόλος.

Χαίρε, οἰκιστὴς θεοφόρος τοῦ Ἄθωνος·
χαίρε, πολιστὴς τῆς ἐρήμου ἰσάγγελος.

Χαίρε, Σκήτεως ἀγλαΐσμα Ἴννης θείας τῆς Μικρᾶς·
χαίρε, πρόβολος καὶ σέμνωμα πολιτείας καθαρᾶς.

Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις ταπεινώσεως κέρας·
χαίρε, ὅτι ἐδείχθης προσευχῆς θεῖον σέλας.

Χαίρε, χαρίτων δρόσος θεόσδοτος·
χαίρε, ἀσμάτων χεῖρ θεοκίνητος.

Χαίρε, Ἁγίων ὁ θεῖος ὑμνήτωρ·
χαίρε, ἀζύγων ὁ νέος κοσμήτωρ·

Χαίροις, πάτερ Γεράσιμε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἥτοι τῆς ζ΄
Δεκεμβρίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῆ ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς
ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς
Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

**Ἁγίοις συγχαίρεις, Ἁγίων ὑμνήτορ,
Γεράσιμε, ὄρους Ἁγίου κοσμήτορ.**

Συναξάριον.

Ο τῆς ὀσιότητος καὶ ὑμνογραφίας νεολαμπῆς φωστήρ, ὁ
θεόπνευστος ὑμνήτωρ τῶν ἱερῶν τῶν Ἁγίων κατορθωμάτων, ὁ τῆς
ἐρήμου τοῦ Ἄθωνος πολιστῆς, ὁ ἔνοικος τῆς Σκήτεως τῆς Μικρᾶς
Ἁγίας Ἴννης καὶ ὁ σύνοικος τῆς ἀρετῆς καὶ ἐνθέου σοφίας, πολὺς
πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, διέλαμψεν ἄρτι ἀκτίσιν ἐμπράκτου αὐτοῦ
θεολογίας, τέλους ὑπαρχούσης ψυχῆς πανάγνου. Οὗτος κατὰ
κόσμον Ἀναστάσιος - Ἀθανάσιος Γραΐκας ἐγεννήθη ἐν Δροβιάνῃ
ἐπαρχίας Δελβίνου τῆς Βορείου Ἠπείρου τῆ 5ῃ Σεπτεμβρίου
σωτηρίου ἔτους 1905. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐσεβεστάτη ἐνεστάλαξεν ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ νάματα πίστεως βαθυτάτης καὶ ἐκκλησιαστικῆς
συνειδήσεως. Ἐλαβε τὴν ἐγκύκλιον μόρφωσιν ἐν Δροβιάνῃ καὶ
Ἀθήνας ἐπιδείξας ἐπιμέλειαν ἀρίστην. Φύσις φιλομόναχος ἐτρόθη

ένωρις ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος καὶ γνοὺς τὴν ματαιότητα τῶν προσκαίρων κατέφυγεν εἰς Ἄθωνα, ἔνθα διεκρίθη τῇ ὑπακοῇ, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ταπεινώσει. Βαλὼν μετάνοιαν ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης καὶ ὑπέικων Μελετίῳ τῷ αὐτοῦ Γέροντι ἐν τῷ Κελλίῳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὡς σίδηρος τῷ χαλκῷ, σκεῦος εὐχρηστον ἐγένετο τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἀργότερον ὑπετάγη Ἀβιμέλεχ τῷ ὀσιωτάτῳ. Ἔλαβε θεόθεν πλουσίως τὴν χάριν τῆς ὕμνογραφίας καὶ δὴ μετὰ τὴν ὑπὲρ ἥλιον λάμπουσαν αὐτῷ θεοφανεῖαν καὶ ἀνεδείχθη ἐφάμιλλος τοῖς πάλαι διαλάμψασιν ὕμνογράφοις. Μετὰ τοῦ αὐτοῦ Γέροντος Ἀβιμέλεχ μετώκησεν εἰς τὴν Καλύβην τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὴν ὑπερθεν τοῦ σπηλαίου τῶν Ἁγίων, Διονυσίου τοῦ Ῥήτορος καὶ Μητροφάνους. Μερὶ μνη αὐτοῦ ἀνεκαινίσθη εἶτα ἡ Καλύβη αὕτη καὶ ἐκτίσθη κατανυκτικώτατος σπηλαιώδης Ναὸς ἐν τῷ τόπῳ ἀσκήσεως τῶν ἀνωτέρῳ Ὄσιων. Ἄριστος θεολόγος καὶ ἀμύντωρ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς γλώσσης τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἐπωνόμαζε τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτὸς ἑλληνικὴν γλώσσαν, συνέγραψε πλήθος Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, Παρακλητικῶν Κανόνων, Χαιρετιστηρίων Οἴκων, Ἐγκωμίων, Ἐγκωμιαστικῶν Λόγων καὶ Συναξαρίων πρὸς κάλυψιν λειτουργικῶν ἀναγκῶν. Ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῶν δικαίων τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1991 καὶ ἐτάφη πλησίον τῆς Καλύβης τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ παλαισμάτων ἀναμένων τὴν κοινὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Ὁ εὐσπλαγχνος Κύριος λαβὼν τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἔθηκεν αὐτὴν ἐν τόπῳ ἀναψύξεως Ἀγγέλοις συναγάλλεσθαι καὶ ἠξίωσε τὸν γνησιώτατον Αὐτοῦ φίλον πρεσβεῦειν Αὐτῷ ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν τιμώντων αὐτοῦ μνήμην τὴν πανσεβάσμιον.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥιθὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὁσιώτατε
καὶ λόγιε Γεράσιμε,
Θεοτοκάριον,
νέον Θεοῦ τῇ Μητρὶ
ἐξ ὕμνων ἐποίησας
εὐτάκτων μέλισμα,
ὀμηγύρεως

εὐφραΐνον εὐσεβόφρονος
ὦτα, πάτερ, καὶ καρδίας.

Λιγυρόφωνος
αὐλὸς Χριστοῦ τῆς πίστεως
καὶ παναρμόνιος
ἄρπα ἐδείχθης, σεπτέ,
σειρῆν ἢ θελκτῆριος
τοῦ θεοῦ Πνεύματος
καὶ γλυκύλαλον
στρουθίον ἐπὶ δώματος,
ὦ Γεράσιμε, μονάζον.

Μετεμόρφωσε
καρδίαν σου ὁ Κύριος,
Ὅν ἐν νεότητι
κατείδες ξένως τῇ σῇ,
θεόφρον Γεράσιμε,
καὶ σκεῦος Χάριτος
σὲ ἀνέδειξεν
Ἄγιων τοῦ συντάγματος,
τὸν θεόπνουν ὑμνηπόλον.

Θεοτοκίον.

Ως πολύτιμον
τοῦ Θεανθρώπου σκῆνωμα
σὲ μακαρίζομεν
οἱ δῆμοι τῶν εὐσεβῶν
καὶ σπεύδομεν πάντοτε
τῇ ἀντιλήψει σου,
Μητροπάρθενε,
εὐλογημένη Δέσποινα,
καὶ ἐτοιμῆ προστασία.

Ὡιδὴ η΄. Παίδας εὐαγεῖς.

Υμνοὶς διηκόνησας προθύμως
εὐτάκτοις τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Παντάνακτος,
ἀσκητὰ Γεράσιμε,
Ῥωμανῶ ἐπόμενε,
Ἀνδρέου ἰσοστάσιε,
Κοσμὰ ὁμόζηλε,
σεπτοῦ Δαμασκηνοῦ ὁ τυγχάνων
ἴσος τῇ εὐκλείᾳ
καὶ Ἰωσήφ τῇ δόξῃ.

Μοναχῶν, Γεράσιμε, σεμνότης,
ἐνέκρωσας τὸ σαρκίον σου παλαίσμασι
καὶ θεόθεν εἴληφας
Πνεῦμα τὸ πανάγιον,
τὸ ἄρτι τὴν γραφίδα σου
κινήσαν, Ὅσιε,
πρὸς ὕμνων συγγραφὴν θεοπνεύστων,

εὐφραινόντων πᾶσαν
Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Νάματα ἀνέβλυσαν ἀφθόνως,
Γεράσιμε, ἐκ κοιλίας σου, ποτίζοντα
τὰς ψυχὰς συστήματος
εὐσεβῶν, ἀείποτε
τοῦ ψάλλοντος τὰ ἄσματα
σοῦ τὰ μελιόρυτα
καὶ ὕμνους τοὺς τερπνοὺς πρὸς Ἁγίους
τῆς θριαμβευούσης
ἐν πόλῳ Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐτοίμη πάντων προστασία,
πανύμνητε Θεοκῦμον, τὸ προσφύγιον
τῶν ἐν δίναις, Δέσποινα,

καὶ τὸ παραμύθιον
τῶν θλιβομένων, ἄκουσον
ἡμῶν δεήσεων,
τῶν νῦν μεγαλυνόντων καμάτων
θεοῦ Γερασίου,
τοῦ νέου ὑμνογράφου.

Ἰδιὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Σὲ τὸν νεαυγὴ
ὑμνήτορα μέλομεν
αἴσθημα πίστεως
καὶ ἀγάπης ἔχοντα,
πνοὴν βαθείαν
τέχνης ποιήσεως
τῶν ὑμνητῶν, ἐφάμιλλον
τῶν πάλαι τάγματος
τῶν Ἁγίων,
θαυμαστὲ Γεράσιμε,
ὑμνογράφον φωστὴρ παμφαέστατε.

Ἄισμα τὸ καινὸν
κατὰ προφητάνακτα
Δαβὶδ ἐν Ἄθωνι
ἔψαλλες, Γεράσιμε,
Χριστῷ, Ἁγίους
Αὐτοῦ δοξάζοντι,
καὶ ἐκελάδεις ᾠσματα
πρὸς θεῖον ἔρωτα
τὰς καρδίας
τῶν πιστῶν ἐγείροντα,
ὡς ψαλτήριον, πάτερ, δεκάχορδον.

Ἰσχυσας ἐχθρὸν
πατήσαι τὸν δόλιον
εὐχῆ, Γεράσιμε,
ἀειρῶντοῖς δάκρυσιν,
σκληραγωγία,
παννύχοις στάσεσιν
καὶ ἀσιτία, Ὅσιε,
καὶ εὐηρέστησας
σὴ ἀσκήσει
τῷ Χριστῷ, σὲ δειξάντι

ὑμνογράφον σοφὸν καὶ θεόπνευστον.

Θεοτοκίον.

Χαίρε, τιμαλφές
τοῦ Ἄθωνος σέμνωμα,
Θεογεννήτρια,
χαίρε, φύλαξ ἄγρυπνε
τῶν μοναζόντων
καὶ καταφύγιον
πιστῶν καμνόντων, Δέσποινα,
μακαριζόντων σε
καὶ ὑμνούντων
Γερασίου σκάμματα,
ἐν λειμῶνί σου θείῳ ἀσκήσαντος.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἦμνογραφεῖν ἠξίωσαι
ἀνὴρ ὡς θεοεἶκελος,
τῆς καθαρότητος ὄμμα,
ὑπακοῆς ἐκμαγεῖον
καὶ λύχνος ταπεινώσεως,
γραφὶς πνευματοκίνητη,
Ἁγίας Ἄννης Σκήτεως
Μικρᾶς, Γεράσιμε θεῖε,
ὁ οἰκιστὴς καὶ κοσμήτωρ.

Θεοτοκίον.

Ἡσκέπουσα τὸν Ἄθωνα
καὶ ἀπλανῶς ἰθύνουσα
τοὺς ἐν αὐτῷ ἀσκουμένους
πρὸς οὐρανίους λειμῶνας,
Θεογεννήτορ Δέσποινα,
ἐπάκουσον δεήσεων
ἡμῶν μακαριζόντων σε
καὶ προσφευγόντων σὴ σκέπη
ἐν δυσθυμίαις καὶ ζάλαις.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος !

Χαίρε, τῶν Ἁγίων πίστεως
ὕμνητωρ ὁ ἱερός,
ὁ τὸν Τίμιον Πρόδρομον,
μετανοίας κήρυκα,
καταστέψας τοῖς ἄσμασι
καὶ τῇ Παρθένῳ
Θεοτοκάρῳ
ἀφιερώσας
τερπνὸν καὶ ἔμμελον,
μάκαρ Γεράσιμε,
ἀσκητὰ τῆς Σκήτεως Ἄννης Μικρᾶς
τῆς Ἁγίας κόσμημα
πολυτιμότατον.

Χαίροις, ὄρνις ἢ φιλέρημος,
τὰς φαραγγώδεις πλευρὰς
καὶ ἀνίκμους τοῦ Ἄθωνος
ὁ πολίσας ἔτεσιν
ἐν ἐσχάτοις, Γεράσιμε,
ὁ θεῖον ζῆλον
ἐκ τῆς νεότητος,
πνευματοφόρε,
ἐπιδεικνύμενος
καὶ ἐβδομήκοντα
ἔτη τῶν ἰδρώτων σου σεπταῖς ῥοαῖς
καταρδεύσας ἔρημον
τὴν ἀπαράκλητον.

Χαίροις, ὁ τῇ Θεῖα Χάριτι
ἀναδειχθεὶς ἀκρεμῶν
θεολόγων, Γεράσιμε,
σοῦ τοῖς μελωδήμασι
τοῖς παντέρπνοις καὶ ἄσμασι

καὶ ὑμνηπῶλων
Χριστοῦ τῆς πίστεως
φαιδρότης, πάτερ,
Ὅσιων σέμνωμα
καὶ ἰσοστάσιε
Ῥωμανοῦ καὶ μάκαρος Δαμασκηνοῦ,
ὁ φαιδρύννας Ἄθωνα
σεμνῆ βιώσει σου.

Χαίροις, ὁ συγγράψας ἄσματα
ἐν γλώσση ἐλληνικῇ,
ἧς ἀνύντωρ, Γεράσιμε,
ἀνεδείχθης ἄριστος
ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν,
ὁ ὑμνογράφος
ὁ θεοφώτιστος,
ὁ ἀτενίσας
ἐμφρόνως ἄρῶευστα
πάντα ἐν βίῳ σου
καὶ ὡσεὶ μελίρροτος ἐρωδιὸς
ἐξυμνήσας τάγματα
Ἁγίων πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸ εὐτελὲς τῶν ρεόντων καταλιπὼν νοὶ τελείῳ
καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς ἀτενίσας ἐμφρόνως πρὸς μόνα τὰ ἄρῶευστα,
τὸν καλὸν ἠγωνίσω ἀγῶνα, Γεράσιμε,
καὶ τὴν Σκήτην τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης ἠγίασας
νυχθημέροις καμάτοις σου, ὑμνογράφε θεόπνευστε·
ὄθεν ὡς κληρονόμον τῆς ἀφθίτου τιμῶντές σε ὠραιότητος
καὶ καλλικέλαδον ἀηδόνα τῆς ἀριστείας τῶν Ἁγίων τῆς πίστεως
τὰς θεοπειθεῖς σου εὐχὰς ἐκδεχόμεθα,
ἵνα εἰρηνικῶς βιοῦντες τῆς σὺν σοὶ ἀξιοθῶμεν μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ῥοδή.

Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε' 22 - στ' 2).
Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστι, χαρά,...
Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιγ' 17 - 23).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...
Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ὕμνογράφων νεολαμπῶν
κλεῖσμα καὶ Ἄθω
νέον κόσμημα, λιγυρὰ
Πνεύματος κινύρα,
Γεράσιμε, Ἄγιων
ὁ ἐξυμνήσας ἄρτι
πόθῳ τὰ σκάμματα.

Δίστιχον.

**Γεράσιμον, Συνοδίας αὐτοῦ χάριν,
σεπτὸν ὕμνηπόλον, ἦσε Χαραλάμπης.**

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Ι Μ Ο Ν Ω Ι Α Λ Η Θ Ι Ν Ω Ι

Θ Ε Ω Ι Η Μ Ω Ν

Ἄριθμ. Καταλ. Α 543 / 22-7-10